

Cựu Chiến Binh Mỹ Vinh Danh QLVNCH

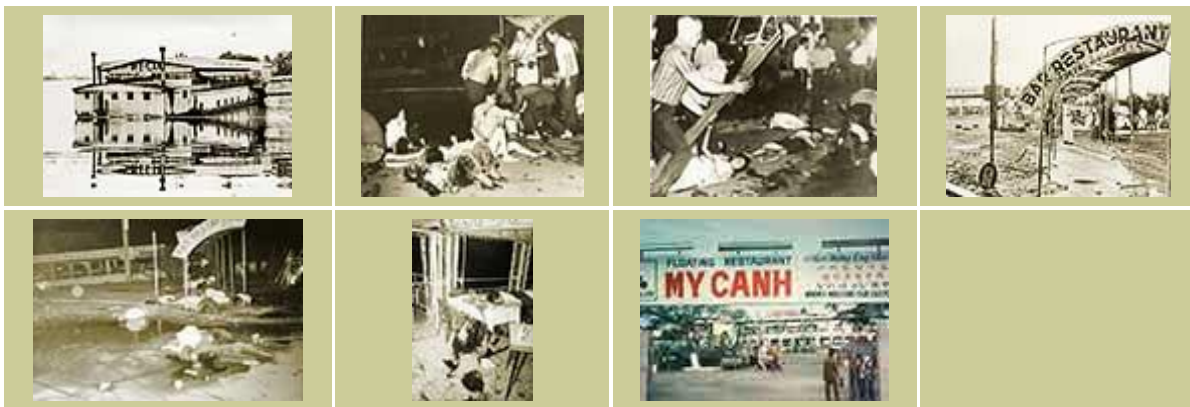
Trần Thanh

Ông Bill là cựu quân nhân đã từng tham chiến tại Việt Nam trong những năm 1971, 1973-1975. Ông là sĩ quan quân báo, làm việc cho cơ quan MACV. Qua trang nhà của ông, chúng ta thấy ông nêu lên những bằng chứng tội ác của bọn cộng sản, kèm theo nhiều hình chụp, điển hình như:

- Vụ tàn sát 252 thường dân tại làng Dak Son, tỉnh Sông Bé.
- Đặt bom tại nhà hàng Mỹ Cảnh làm chết 48 người, trong đó có 17 người Mỹ, và bị thương hơn 100.

Tàn sát ở Dak Son

Nổ Bom ở Nhà Hàng nổi Mỹ Cảnh

Sau năm 1975, bọn giặc đã làm phim “Biệt động Sài Gòn”, ca ngợi những “chú Tư Cầu” đi đặt bom giết người là “anh hùng”! Bọn chúng đã dựng lại vụ nhà hàng Mỹ Cảnh bị đặt hai quả bom. Sau khi quả bom đầu nổ, khoảng nửa tiếng đồng hồ sau, quả bom thứ hai dẫu trong chiếc xe đạp phát nổ, làm chết những toán cứu thương, lính cứu hỏa và cảnh sát! Đây chỉ là một trong hàng triệu tội ác của bọn giặc đã gây nên trong suốt 20 năm bọn chúng xâm lược miền Nam.

VIET CONG MINES IN PHU YEN PROVINCE

Điều quan trọng là ông Bill đã tố cáo tội ác của bọn truyền thông bắt lương Mỹ quá thiên vị, ca ngợi bọn cộng sản, bôi đen quân lực VNCH và Hoa Kỳ. Bọn chúng lờ tịt đi những tội ác của cộng sản; trong khi đó, cố ý làm rùm beng những chuyện như tướng Nguyễn Ngọc Loan xử bắn tên việt cộng Nguyễn Văn Lém, hoặc vụ

lính Mỹ giết thường dân ở làng Mỹ Lai. Ông Bill không phủ nhận sai lầm của vụ Mỹ Lai nhưng ông cho rằng tội ác của phía đồng minh, nếu đem so sánh với tội ác của cộng sản, thì như con kiến với quả núi! Ông gọi bọn truyền thông bất lương của Mỹ là những thằng hèn nhát, vô liêm sỉ và đạo đức giả! (craven, vile and hypocritical) Ông viết, ngày nay giới truyền thông Mỹ cứ làm rùm beng về bọn khủng bố như Al Queda, Taliban, Bin Laden nhưng họ quên rằng bọn **việt gian cộng sản mới chính là trùm khủng bố trên toàn thế giới!** Bọn khủng bố Hồi giáo không giết dân của chúng; trong khi đó, bọn khủng bố việt gian cộng sản tàn sát chính những người dân Việt mà chúng thường gọi là “đồng bào”!!!

BẢN NHẬN ĐỊNH VỀ CUỘC CHIẾN VIỆT NAM CỦA KÝ GIẢ BILL LAURIE:

Mời quý độc giả vào link dưới đây:

http://www.buttondepress.com/secretstuff/ttu2006/RVNAF_1968_1975.pdf

Qua trang nhà này, ông Bill đã nhận xét về quân lực VNCH, về bọn cộng sản xâm lược và bọn truyền thông bất lương của Mỹ.

Trong thời gian ba năm chiến đấu tại Việt Nam, ông đã từng sinh hoạt chung, cùng chiến đấu chống cộng sản bên cạnh các chiến sĩ quân lực VNCH. Ông Bill đặc biệt ca ngợi các sư đoàn như Thủy Quân Lục Chiến, Nhảy Dù, Biệt Động Quân, Sư Đoàn 1, Sư đoàn 7 và các phi công Việt Nam gan dạ tuyệt vời. Ông rất ngưỡng mộ tướng Nguyễn Khoa Nam và dự định viết một quyển sách về vị tướng này. Nhận xét về quân lực VNCH, ông đã viết: *Họ có tinh thần xung kích, rất thiện chiến và giỏi về chiến thuật. (aggressiveness, excellent combat skills, amazing tactical expertise)*

Từ sau năm 1968, khi quân đội Mỹ rút lui, bọn cộng sản xâm lược tăng cường quân số và được trang bị vũ khí tối tân, hơn hẳn quân lực VNCH. Tuy bị yếu thế, nhưng quân lực VNCH vẫn chiến đấu rất dũng cảm và có phần vượt trội hơn trước, mặc dù không có nửa triệu quân đồng minh chiến đấu bên cạnh. (Xem bảng thống kê của ký giả Bill Laurie). Điều này chứng tỏ rằng khả năng chiến đấu của quân lực VNCH rất cao, và đã xóa tan đi huyền thoại “dựa hơi quân đồng minh để chống cộng”. **Bọn cộng sản không bao giờ dám đánh tay đôi, một chọi một với quân lực VNCH. Bọn chúng luôn dùng lối đánh thí quân, “ba đánh một không chột cũng què”.**

Sau năm 1975, đồng bào miền Nam có dịp tiếp xúc với những tên việt cộng đã từng đụng trận với các sư đoàn Nhảy Dù, Thủy Quân Lục Chiến. Khi đồng bào tò mò hỏi chuyện thì những tên việt cộng phải thừa nhận: **"Bọn Dù với Lính Thủy Đánh Bộ đánh kinh lắm. Muốn đánh bọn chúng, phía ta (việt cộng) phải huy động lực lượng đông hơn nhiều, ít nhất là năm đánh một!"** (Có những trường hợp, quân lực VNCH phải một chọi mười, thậm chí, một chọi hai mươi !!! *Không thể tưởng tượng được! Đó là lý do vì sao, chính những vị tướng của Mỹ đã phải thừa nhận, quân lực VNCH là một trong những đạo quân thiện chiến nhất thế giới!) Những tên cán bộ việt cộng đa số mắc bệnh “nổ” nhưng khi nói chuyện với đồng bào về các chiến sĩ nhảy dù hoặc thủy quân lục chiến, bọn chúng đều tỏ ra dè dặt và có phần kính nể. Thậm chí, có tên đã thừa nhận rất sợ phải đụng độ với lính nhảy dù hoặc “lính thủy đánh bộ”! Khi đụng trận, có tên đã sợ ... đá ra quần!

Điều này không có gì là lạ, vì như chúng ta đều biết, chỉ có những thanh niên rất gan dạ mới dám đăng lính thuộc các binh chủng như Nhảy Dù, Thủy Quân Lục Chiến, Biệt Động Quân. Các sĩ quan Thủ Đức và Đà Lạt cũng vậy, phải là những người rất dũng cảm mới dám chọn những binh chủng nói trên để chiến đấu cùng các binh sĩ. Điều đáng quý là, tất cả những việc làm của họ đều là tự nguyện. Một người lính tự nguyện chiến đấu khác với người lính bị bắt buộc chiến đấu. Những kẻ chiến đấu miễn cưỡng là những thằng hèn, khi vừa nghe tiếng súng nổ là đã tính kế bỏ chạy. Trong khi đó, những người chiến đấu tự nguyện là những người quyết tâm chiến đấu đến hơi thở cuối cùng.

Ông Bill đã nêu ra khá nhiều ví dụ điển hình về những chiến sĩ “Kinh Kha”, thuộc đủ mọi binh chủng, từ cấp thấp nhất cho đến cấp tướng, vẫn can trường chiến đấu chống cộng cho đến ngày 30-4-1975, và thậm chí sau đó vẫn tiếp tục chiến đấu. Họ là những anh hùng vô danh, chúng ta không hề biết đến họ, và những người dân Mỹ lại càng không biết!

Những Sự Bất Công Chưa Được Giải Tò:

Ông Bill cho rằng cuộc chiến Việt Nam đã bị bọn truyền thông bất lương bóp méo, bôi đen, xuyên tạc mà hai

nạn nhân trong cuộc, chính là quân lực VNCH và quân lực Hoa Kỳ. Tập thể chiến đấu rất dũng cảm và hy sinh nhiều nhất chính là quân lực VNCH nhưng thế giới hầu như không hề biết đến và đối với những người dân Mỹ thì họ chỉ là chiếc bóng mờ nhạt! Những người Việt Nam đều tôn thờ tướng Nguyễn Khoa Nam nhưng người dân Mỹ chẳng hề biết ông ta là ai! Dân Mỹ hầu như ai cũng biết đến phi đội Thần Phong của Nhật nhưng họ không hề biết, vào những ngày gần 30 tháng 4, khi Sài Gòn sắp mất, nhiều phi công VNCH vẫn tiếp tục chiến đấu, dù là tuyệt vọng, dù biết rất rõ là mình đang đi vào cõi chết! Với phương tiện sẵn có trong tay, họ thừa sức bay ra biển đông để thoát thân nhưng họ đã anh dũng chọn cái chết! Những tấm gương anh hùng đó không thua gì phi đội Thần Phong của Nhật Bản! Tên tuổi của họ phải được ghi vào lịch sử.

Ông Bill đã ví những tấm gương anh hùng của quân lực VNCH như những vị anh hùng bảo vệ thành Alamo trong lịch sử của nước Mỹ. Năm 1836, bảy ngàn quân Mễ Tây Cơ đã tràn qua biên giới, tấn công thành Alamo của Mỹ tại tiểu bang Texas. Đây là một tiền đồn heo hút, chỉ có 156 binh sĩ trú đóng. Quân Mễ Tây Cơ kêu gọi đầu hàng nhưng toàn bộ binh sĩ Mỹ đều nhất quyết chiến đấu và toàn bộ đã hy sinh! Người Mỹ rất tự hào về thiên anh hùng ca này trong lịch sử của nước họ. Nhưng nếu chỉ nhìn vào cuộc chiến hai mươi năm 1954-1975 thì chúng ta có thể thấy quân lực VNCH đã có hàng trăm thiên anh hùng ca như vậy! Tuy nhiên, thật là bất công khi người dân Mỹ đã BỊ HIẾU SAI về quân lực VNCH.

Vì sao có những sự bất công?

Vì tất cả đều do bọn truyền thông bất lương của Mỹ gây ra. Bọn chúng không bao giờ tường thuật những chiến công oanh liệt của quân lực VNCH. Trái lại, mỗi khi quân lực VNCH có khuyết điểm gì thì bọn điều hâu, kên kên lập tức xúm lại thổi bùng lên, biến cái gò mồi thành ra quả núi! (Make a mountain out of a mole-hill) Do đó, người dân Mỹ chỉ biết rằng quân lực VNCH là tập thể của những kẻ hèn nhát và tham nhũng!

Cũng theo ông Bill, hiện nay trong các trường trung, đại học của Mỹ, môn học về chiến tranh Việt Nam đều được trích dẫn **từ những “tài liệu” dỏm do bọn truyền thông bất lương cung cấp hoặc được viết bởi những “sử gia” lưu manh!** Ông đã nêu tên một ký giả điển hình: Jacques Leslie. Chính tên này đã thừa nhận, trước năm 1975, với vai trò là ký giả, hắn đã đến Việt Nam nhưng chỉ nằm tại những khách sạn tại Sài Gòn, hút cần sa, không bao giờ dám vác mặt ra mặt trận làm phóng viên chiến trường. Ấy vậy mà hắn, qua khói thuốc cần sa, cộng với trí tưởng tượng phong phú, đã phịa ra những “phóng sự” nóng bỏng gửi về Mỹ cho người dân Mỹ hồi hộp theo dõi!

Kết Luận:

Qua những trình bày nêu trên, chúng ta thấy rằng điều trớ trêu là, người đang đòi phải trả lại sự thật cho lịch sử, phải trả lại sự công bằng cho quân lực VNCH, không phải là người Việt Nam mà là một cựu chiến binh Mỹ đã tham chiến tại Việt Nam! (VietNam veteran, gọi tắt là “vet” hoặc “nam”) Ông Bill đã kiên trì lên tiếng. Nhiều chiến hữu Hoa Kỳ, nhân chứng sống trong cuộc chiến, cũng đã lên tiếng. **Họ vẫn còn sống đó để thấy bọn truyền thông chó đẻ, đa số là của bọn tài phiệt Mỹ gốc Do Thái vẫn tiếp tục xuyên tạc, bôi nhọ quân lực VNCH và quân lực Hoa Kỳ.**

Ông Bill là người Mỹ nhưng ông đã lên tiếng để bảo vệ sự thật, còn chúng ta là người Việt, là những người trong cuộc, chiến tranh Việt Nam là vấn đề của chúng ta, thì tại sao chúng ta không lên tiếng? Chúng ta cảm ơn ông Bill đã lên tiếng nói giùm cho chúng ta, thanh minh cho chính nghĩa của Việt Nam Cộng Hòa, phục hồi lại danh dự cho quân lực VNCH lẫn Hoa Kỳ. (vốn đã và đang bị bọn truyền thông bất lương của Mỹ xuyên tạc, bôi nhọ)

Trong cuộc chiến Việt Nam, 60 ngàn binh sĩ Mỹ đã hy sinh, hơn bốn triệu lượt người Mỹ, vừa quân sự, vừa dân sự đã thay phiên nhau đến Việt Nam để đánh cộng sản. Tuy nhiên, tất cả những mồ hôi, xương máu của họ đã trở nên vô nghĩa vì bị bọn truyền thông bất lương dim xuống tận bùn đen! Tội tệ hơn nữa là những kẻ cầm quyền đã trở mặt, bắt tay với kẻ thù cũ! Bọn tài phiệt Mỹ đã coi 60 ngàn liệt sĩ Mỹ như cỏ rác thì sá gì 85 triệu dân Việt! Bọn chúng nó đã đạp lên đầu bốn triệu lượt người Mỹ đã tham chiến tại Việt Nam. Đây là một mối nhục mà những người có lương tâm như ông Bill và hàng ngàn cựu chiến binh Mỹ đã và đang lên tiếng!

Rất may, chúng ta còn có những nhà báo đầy lương tâm như ông Bill và nhiều cựu chiến binh Mỹ khác, làm bạn đồng hành. Những trang nhà của các cựu chiến binh Mỹ rất nhiều trên internet, đa số ghi lại những kỷ

niệm không bao giờ quên được của họ, và họ vẫn giữ vững lý tưởng chiến đấu bảo vệ tự do của họ, vẫn yêu mến Việt Nam Cộng Hòa, người bạn sinh tử của họ.. Tất cả các trang nhà của họ đều trương lá cờ chính nghĩa Việt Nam Cộng Hòa. Do vậy, chúng ta có thể kết luận rằng: không phải người Mỹ nào cũng lưu manh, chỉ biết đến đồng đô la như bọn tài phiệt. Những người dân Mỹ mới đúng là những người bạn thân thiết của chúng ta: cả hai cùng đổ máu cho mấy chữ TỰ DO, chống CỘNG SẢN.

Ông Bill chửi bọn truyền thông bất lương của Mỹ là bọn hèn nhát, vô liêm sỉ và đạo đức giả (craven, vile, hypocritical). Chúng ta rất đồng ý và bất giác không khỏi phẫn nộ khi nhớ đến những bọn lưu manh truyền thông trong cộng đồng người Việt tại hải ngoại! Đó là đài truyền hình Sinh Bắc Tử Nam, trung tâm băng nhạc Thúy Nga Paris và Asia. Đó là những tờ nhật báo lớn như Người Việt và Việt Báo. Đó là những tờ báo điện tử như Người Việt on line, Đàn Chim Việt, Viet Nam Exodus, Vietland, Ánh Dương...v... v... Chúng ta phải noi gương ông Bill, tiếp tục kiên trì chiến đấu, lột mặt nạ bọn lưu manh, đạo đức giả đang núp đằng sau lá cờ vàng để đâm sau lưng chúng ta và hút máu 85 triệu đồng bào trong nước.

Xin mời quý vị vào LINK dưới đây để đọc tài liệu do ông Bill Laurie, cựu chiến binh Mỹ viết.

http://www.vnafmamn.com/VNWar_atrocities.html

Trần Thanh

Chú Thích:

Sách lược của cộng sản trong chiến tranh là lấy thịt đè người, tiền pháo hậu xung. Trong những cuộc đụng độ với quân lực VNCH, quân số của bọn chúng thường đông hơn gấp nhiều lần, có khi tỷ lệ là 20 trên 1. Chúng ta hãy nghĩ xem, hai mươi thằng vây đánh hội đồng MỘT NGƯỜI, nếu có thắng thì “anh hùng” và “vinh quang” ở chỗ nào? Chính vì lối đánh thí quân như vậy nên bọn giặc không đủ quân số, phải bắt những thiếu niên 15, 16 tuổi đi “giải phóng” miền Nam! Bộ đội cái (nữ quân nhân) cũng phải đi “giải phóng” như nam giới. Riêng trong Nam, mặt trận Giải Phóng của việt cộng đã bắt luôn những em bé mới 12, 13 tuổi phải làm “đặc công”, cởi trần, mặc quần xà lỏn, thoa dầu nhớt đen khắp người, ôm bộc phá, chui qua những lớp hàng rào của những căn cứ quân sự. Nhưng chẳng may, có những em đã bị mìn claymore nổ, chết banh xác! Bọn giặc đã lợi dụng trẻ em, nhỏ con, cởi trần để không bị vướng kềm gai đi hy sinh cho cái “thiên đường” mà những người dân đen không bao giờ được hưởng!